

El turisme i la supervivència

Director

Narcís-Jordi Aragó

Redactor en cap

Xavier Carbó

Consell de redacció

Ramon Alberch, Jordi Casadevall,
Narcís Castells, Josep Clara, Jaume
Fabre, Miquel Gil, Ferran Juncà,
Jaume Marquès, Aurora Martín,
Enric Mirambell, Joan Miró,
Joaquim Nadal, Joan Nogué,
Gabriel Planella, Mariàngela
Vilallonga.

Secretari de redacció

Carles Sapena

Assessorament Lingüístic

Rosa Gallart

Disseny i compaginació

Enric Marquès

Col·laboradors d'aquest número

Ramon Alberch, Antoni M. Badia
i Margarit, C. Bastit, Joan Boadas,
Andreu Bover, Teresa Brugada,
Jordi Canal, Josep Canal,
Josep Clara, Kim Domene, Jaume
Fabre, Josep M. Fonalleras, Paul
Freedman, Dolors Garcia, M.T.
Genís, Emilio Leyra, J.M. Llorens,
Enric Marquès, Salomó Marquès,
Joaquim Nadal, Lluís Polo, Josep M.
Pons i Guri, Jaume Portella,
A. Rodríguez, Xavier Renedo,
Antoni L. Sanz, Eva Serra.

Edició

Diputació de Girona

Redacció i administració

Servei d'Estudis, Documentació i
Informació

Pujada de Sant Martí 5,

Telèfon 20 57 00

Apartat de Correus, 11.

17080 Girona

Administració: Aurèlia Planas

Subscripcions: Nuri Sumsi.

Distribució: Marta Déu.

Arxiu: Fina Poch

Fotocomposició

Imatge i Lletra, S.A.

Impressió

Tallers gràfics Dalmau Carles, Pla,
S.A.

Joan Maragall, 34

17002 Girona

Dipòsit legal GI-54-1958

ISSN 0122-2663

Revista de Girona no s'identifica necessàriament amb l'opinió que
expressen els articles signats.
Prohibida la reproducció total o parcial de la revista per qualsevol
mitjà sense l'autorització prèvia de la Diputació de Girona.

Revista de Girona

Per una paradoxa tan real com difícil d'explicar, el turisme tendeix a destruir allò que més necessita. A casa nostra hem viscut de prop aquest fenomen: el paisatge i el medi ambient, atractius essencials de l'oferta turística de la Costa Brava, van començar a degradar-se tan bon punt va aparèixer la demanda. I no pas només per l'acció dels forasters, sinó sobretot per la inconsciència, la cobdícia o la irresponsabilitat dels autòctons.

En una conferència pronunciada fa molts anys a París, la professora Yvette Barbaza es feia aquesta pregunta: "¿No li hauria valgut més, a la Costa Brava, un èxit menys fulgurant, una fama menys sobtada, que hagués permès la canalització de l'onada turística i la creació progressiva d'un equipament més ben integrat en el paisatge?" És la mateixa pregunta que es va formular el *Debat Costa Brava*, del qual es commemora aquests dies el desè aniversari. És també la pregunta que científics i tècnics han provat de respondre fa poc a Sant Feliu de Guíxols, en el decurs de les *Jornades Tècniques sobre Turisme i Medi Ambient* organitzades pel Consorci de la Costa Brava.

Després d'aquest nou debat, ha quedat clar que el problema no rau en la transformació del paisatge —lògica, inevitable i no forçosament negativa— sinó en el caràcter d'aquesta transformació. Ha quedat clar, sobretot, que a la Costa Brava les modificacions han estat inadequades, dures, sobtades i violentes, i que aquests canvis agressius comporten una pèrdua d'atractiu dels indrets, compensable només amb noves concessions a un tipus de turisme cada cop menys exigent. La degradació avança, així, en una progressió imparable, fins a escanyar definitivament la mítica gallina dels ous d'or.

Per tal de retrobar l'equilibri perdut, les jornades de Sant Feliu proposen accions concretes: el planejament del territori ha d'anar precedit d'estudis d'impacte ambiental; l'arquitectura s'ha de vincular a la singularitat de cada lloc; els espais agredits s'han de sotmetre amb urgència a tècniques de restauració ecològica; el desplegament efectiu de la Llei d'Espais Naturals ha d'anar acompanyat de la promulgació d'una legislació específica que garanteixi la tutela de l'ambient...

Salvaguardar el paisatge i el medi natural no és, doncs, només preservar la identitat de la Costa Brava, sinó conservar les fonts de la seva riquesa futura; no és només un acte de civisme, sinó un gest de supervivència. La supervivència d'un litoral que sàpiga conciliar les exigències i els beneficis del turisme amb la plenitud ecològica, paisatgística i humana de la seva personalitat. En aquest sentit, si el *Debat* va ser l'avís de naufragi, les *Jornades* poden significar un bon cop de timó.